

Verzonden: maandag 14 maart 2022

Onderwerp: Bericht van VOWH "De nasmaak"

Geachte heer/mevrouw,

Bij deze treft u onze brief aan n.a.v. het nogal rooskleurig getinte persbericht van de Gedeputeerde Dhr. Fackeldey vorig week, schandalig.

De werkelijke gang van zaken en gevoelens treft u in onze brief aan.

Namens de leden VOWH

De nasmaak

De Vereniging Omwonenden Windpark Hanze (VOWH) en het Windpark Hanze bv bereikten een overeenkomst onder begeleiding van de Provincie. De Provincie Flevoland “loopt voorop met de wijze waarop we met windenergie omgaan”. Zo stelt gedeputeerde Fackeldey. Het Regioplan Windenergie van de Provincie gaat ervan uit, dat alle bewoners en grondeigenaren in een projectgebied gelijkwaardig kunnen meedoen in een windplan. Zo wordt de ondernemende en de sociale structuur van een projectgebied versterkt, en lusten en lasten eerlijk verdeeld.

De Initiatiefnemers in Windpark Hanze, de 19 Aangelanden begrepen dit niet. Zij gingen op ouderwetse wijze een plan maken waarbij je alleen die eigenaren betreft, die je voor een (mogelijke) grondpositie nodig hebt. De andere omwonenden werden uitgesloten van overleg en betrokkenheid. Om in gesprek te komen en serieus genomen te worden werden de omwonenden daardoor gedwongen zich te organiseren.

Dat was het begin van de VOWH – eigenlijk wil je als burens je toch niet op zo’n wijze met elkaar moeten verhouden! De 19 initiatiefnemers kregen echter forse steun van het Waterschap Zuiderzeeland. Wat wij een vreemde zaak vinden. Het Waterschap bleek bereid het benodigde eigen vermogen aan de 19 aangelanden te lenen en ook de ontwikkelkosten te betalen. Totaal een steun van 10 miljoen euro tegen gunstige voorwaarden, en zonder aanbesteding geregeld. Natuurlijk heeft het waterschap de opgave energieneutraal te opereren. Echter onder de drogrede van de nabijheid van het gemeentelijk Colijn ging het Waterschap de relatie met de 19 aangelanden in WPH aan. Er was géén dwingende noodzaak voor het Waterschap om met steun aan één windpark haar duurzaamheidsdoelen te bereiken. Immers een scala aan windparken in Flevoland had zich aan het Waterschap kunnen verbinden om groene energie te leveren. Onbegrijpelijk is voor ons nog steeds, dat het Waterschap als overheidsorganisatie, met haar financiële deelname in WPH een ontwikkeling steunt die zo tegengesteld is aan de windplan doelen van het provinciebeleid.

De ontwikkeling van het windpark Hanze met steun aan 19 Aangelanden werkt sociaal ontwrichtend in het projectgebied.

Akkoord – en einde van bemiddeling

Na veel gedoe en inzet van bemiddelaars kwam er in september 2019 een akkoord over een aantal uitgangspunten. In verdere gesprekken zouden die worden uitgewerkt. De belangrijkste: *“gelijkwaardige deelname voor de omwonenden”*. De ondertekening van dat akkoord, het ‘consensus document’ gaf de provincie het vertrouwen dat partijen eruit zouden komen. Daarop verstrekte zij de vergunningen voor het windpark. De Provincie stond onder tijdsdruk om haar duurzame energiedoelen te bereiken en wilde het Hanze project niet ophouden, daarmee gaf ze wel haar macht uit handen. Ook wij, de VOWH vertrouwden erop een gelijkwaardige deelname bereikt te hebben. Dat vertrouwen is beschaamd.

Het ging nog twee en half jaar duren voordat we de onderhandelingen beëindigen. WPH had in september 2019 bereikt wat ze wilde, ze beschikte over de vergunningen en kon bouwen. Ondanks de toezeggingen in het consensusdocument, bleef WPH de omwonenden uitsluiten van echte, dat wil zeggen risicovolle deelname met bijbehorend gelijkwaardig rendement.

Wij wilden samen ondernemen in windenergie –zoals beoogd in het regioplan. De prijs die WPH voor haar aandelen eiste sloot niet aan bij de uitgangspunten van het akkoord uit 2019. Bovendien waren de opbrengsten van de aandelen WPH uitgekleeft, door de grote afdracht voor de grondposities van de 19 aangelanden.

In de laatste maanden werd ons duidelijk, dat serieus aandeelhouderschap en deelname niet mogelijk zou zijn.

Daarop besloten we samen met WPH alleen nog te praten over een vergoeding. De nu bereikte acceptatie vergoeding, die WPH zonder verdere voorwaarden aan elke omwonende aanbiedt is onder deze omstandigheden het meest haalbare wat we konden bereiken.

Gevolgen

In het gebied ontstaan er nu grote tegenstellingen tussen groepen, wat volgens het regioplan vermeden had moeten worden. De 19 agrariërs verenigd in de BV Aangelanden, zijn die agrariërs die *toevallig* een perceel in eigendom hebben wat in de lijn van het windpark past. Zij namen het initiatief voor het windpark, en romen nu de grote opbrengsten van het park af, onder andere door de hoge grondvergoeding.

Voor de andere partijen in Windpark Hanze, zoals Windshare en het Waterschap, resteert dan nog een redelijk rendement. De andere groep zijn de 53 omwonenden, deels ook agrariërs of met de agrarische sector verweven, die naar gelang de afstand tot het park een jaarlijkse vergoeding krijgen, maar géén deelname en géén zeggenschap. De 53 omwonenden zijn uitgesloten en kunnen niet ondernemen in windenergie zoals de initiatiefnemers dat wel kunnen.

De sociale ontwrichting in het projectgebied is door de windontwikkeling van de laatste jaren in het projectgebied een feit. De ontwikkeling wordt door vrijwel alle omwonenden als een kloof van onrecht ervaren. Het valt nog te bezien of dit kan helen.

De economische tegenstelling gaan nog toenemen door de grote verschillen in kasstromen die de grondeigenaren gaan ontvangen.

De eerste generatie agrariërs bouwde in de zestiger jaren de gemeenschap in Dronten op. Ieder boerde op zijn eigen wijze op een de door de RIJP toegewezen perceel. De derde generatie agrariërs moet nu het feit accepteren dat de toevallige plek waar je eigendom ligt, bepaalt of je wel of niet mee mag ondernemen in windenergie. De bedoeling van het provinciale beleid zoals vastgelegd in het Regioplan Windenergie is er juist op gericht deze historische toevalligheid géén rol te laten spelen, en iedereen gelijkwaardig van meet af aan te laten meedoen.

In het gebied van windpark Hanze konden de aangelanden dit uitgangspunt met steun van het Waterschap omzeilen. De grote inzet van mediators en bemiddelaars konden de 19 agrariërs niet overtuigen dat ze een historische fout begaan, met alle gevolgen van dien.

In diverse media presenteren de 19 agrariërs met trots hun behaalde succes, inderdaad écht een handelswijze waar ze trots op kunnen zijn.

Namens de leden VOWH